

Glasilo Bolnišnične šole OŠ Ledina

Leto 2017/18

Štrinki

način ni bilo prav; kolikor je našo
poznanstva med mladimi fanti in dekletki
skami vodila samo k nemu: k poroki. Z
drugemu njihovega trpljenju pri
il že sam na sebi dovolj mra
nejši, ne pa vedrejši.
so se vrnili. Obraz gos
enjen; čeprav je bil še
nosti.
Est

«Saj me je odločil, da se
Clyde se je odločil, da se
oj denar izid malopozna
ari v zaslužku, da se
videl nobene možnosti
in tako je bil Clyde, ves
nih pišac opravljati tudi p
men, se je skihal v tem
ošnjo stran, vendar je
nejo oz. ni bilo, o dozde
«gazina» kjer se
za kar je prejemal teden
Kreza in je večkrat vklju

«Saj me je odločil, da se
Clyde se je odločil, da se
oj denar izid malopozna
ari v zaslužku, da se
videl nobene možnosti
in tako je bil Clyde, ves
nih pišac opravljati tudi p
men, se je skihal v tem
ošnjo stran, vendar je
nejo oz. ni bilo, o dozde
«gazina» kjer se
za kar je prejemal teden
Kreza in je večkrat vklju

«Saj me je odločil, da se
Clyde se je odločil, da se
oj denar izid malopozna
ari v zaslužku, da se
videl nobene možnosti
in tako je bil Clyde, ves
nih pišac opravljati tudi p
men, se je skihal v tem
ošnjo stran, vendar je
nejo oz. ni bilo, o dozde
«gazina» kjer se
za kar je prejemal teden
Kreza in je večkrat vklju

«Saj me je odločil, da se
Clyde se je odločil, da se
oj denar izid malopozna
ari v zaslužku, da se
videl nobene možnosti
in tako je bil Clyde, ves
nih pišac opravljati tudi p
men, se je skihal v tem
ošnjo stran, vendar je
nejo oz. ni bilo, o dozde
«gazina» kjer se
za kar je prejemal teden
Kreza in je večkrat vklju

«Saj me je odločil, da se
Clyde se je odločil, da se
oj denar izid malopozna
ari v zaslužku, da se
videl nobene možnosti
in tako je bil Clyde, ves
nih pišac opravljati tudi p
men, se je skihal v tem
ošnjo stran, vendar je
nejo oz. ni bilo, o dozde
«gazina» kjer se
za kar je prejemal teden
Kreza in je večkrat vklju

«Saj me je odločil, da se
Clyde se je odločil, da se
oj denar izid malopozna
ari v zaslužku, da se
videl nobene možnosti
in tako je bil Clyde, ves
nih pišac opravljati tudi p
men, se je skihal v tem
ošnjo stran, vendar je
nejo oz. ni bilo, o dozde
«gazina» kjer se
za kar je prejemal teden
Kreza in je večkrat vklju

UVODNIK

Hojla, bralci in bralke!

Bliža se konec šolskega leta in z njim nastopijo težko pričakovane počitnice. Najbrž ste se pri pouku že zelo utrudili, res pa je, da se tudi veliko novega naučili.

Zdaj so pred vrati lepši in daljši dnevi, ki naravnost vabijo, da jih v polni meri izkoristite. Pred vami je nova številka bolnišničnega šolskega časopisa Utrinki, ki še po svežem diši in kliče, da jo vzamete v roke.

Časopis. Ob njem se boste prijetno sprostili in si krajšali čas, z njim boste odplavali v svoj svet svobode in domišljije. Besede nas vedno popeljejo v sanje, realnost, ki iz njih veje, je drugačna. Na časopisnih straneh je igriva in polna radosti. Tudi mi smo se prijetno zabavali pri urednikovanju, po drugi strani pa smo imeli nadvse kritično oko, kaj izbrati za vas, dragi naši bralci, da zadovoljimo vse vaše raznolike okuse in da bo vsak izmed vas našel kaj zanimivega zase. V časopisu boste našli prispevke otrok, ki so bili to šolsko leto hospitalizirani in so za vas radi tudi kaj zanimivega napisali. Posebnost letošnjega časopisa pa so prispevki učenk in učencev OŠ Ledina, ki so nastali ob 60-letnici delovanja bolnišnične šole pri OŠ Ledina. Nastal je bogat nabor besedil, ki smo jih oblikovali v Utrinke.

Radi bi vam povedali še to, namreč da ne smete nikoli pozabiti, da niste sami. Mi smo tukaj za vas. In še to: nikoli ne smete obupati oziroma vreči puške v koruzo. Vsi, katerih besede so zbrane v tem časopisu, imajo svojo zgodbo. Eni veselo, drugi malo manj veselo, vendar vsi optimistično zrejo v prihodnost.

Zatorej, zakopljite se v bogato bero in uživajte!

Pa lep počitniški pozdrav, Lea in Blažka!

UTRINKI – glasilo otrok, ki so med zdravljenjem vključeni v Bolnišnično šolo OŠ Ledina.

- 🏠 Šolsko leto: 2017/18
- 🏠 Vodja projekta: Manja Žugman
- 🏠 Oblikovanje: Tina Žvab
- 🏠 Naslovnica: Nelly, 9. razred

Pri projektu so sodelovali učenci in učiteljice Bolnišničnih šolskih oddelkov OŠ Ledina. Iskrena hvala učenkam in učencem, ki so s svojimi prispevki utrnil Utrinke, ter učiteljicam Bolnišnične šole, ki so jih pri tem spodbujale in jim pomagale.

Zlata ribica

Po domače rekli smo ji Zlatka,
po vodi plavala je kot ena lahka
plastična lopatka.

V akvariju ji je bilo lepo,
za njo pridno smo skrbeli
in radi jo imeli.

Dobro smo jo poredili
in mačku sline pocedili.

Še dobro, da naša zverinica se vode boji
in da naša Zlatka lahko še naprej brezskrbno
živi.

Jaka, 6. razred

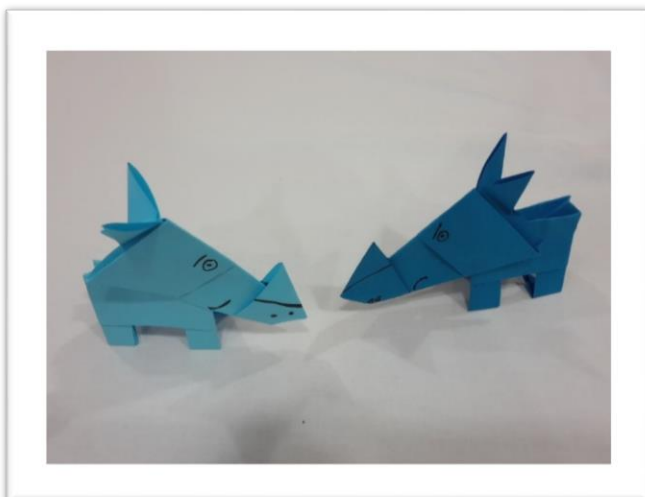

Skupno delo učencev bolnišnične šole

ORIGAMI

ORIGAno začimba je za pico,
RIGA tisti, ki hrana mu diši,
IG je kraj pri Ljubljani,
A beseda, ki jo iščemo MI,
ORIGAMI se glasi.
To posebna je večina zgibanja papirnih umetnij.

Jan, 5. razred

Jan, 5. razred

Delovna miš in lena miš

V nekem kraju, sanjskem raju
sta živeli v luknji dve miši.

Pridna in delovna je bila ena,
druga pa izredno lena.

Jima je pošlo zalog,
pa sta morali na delo,
da dobili bosta jelo.

In gresta k neki hiši prosit
in jima gospodinja da za žito kosit.

Prva miška je vzela drobno koso in se napotila v mlake,
druga pa je sedla na roso in je preštevala oblake.

Ko je bil čas, da gresta in dobita zaslužek, da kaj pojedsta,
je gospa dala prvi hlebec kruha, vrč mleka,
kos blaga, iz katerega je obleka.

Ko druga se na durih pojavi,
jo gospa grdo pogleda in reče: »Ako nisi nič za delati imela, potlej ne boš nič za večerjo jela.«

Ula Lučka, 7. razred

Luka, 4. razred

Hruška

Jaz sem hruška debeluška,
zibljem se sem ter tja,
saj me ježek na bodicah ima.

Le kam me nosi stari ježek,
debel in butast je zelo,
proti svojemu brlogu
hitre noge ga nesejo.

Le kaj bo delal z mano,
saj sem lepa prav zelo,
ježek pa mi odgovori,
da za posladek me drži.

Tjaša, 5. razred

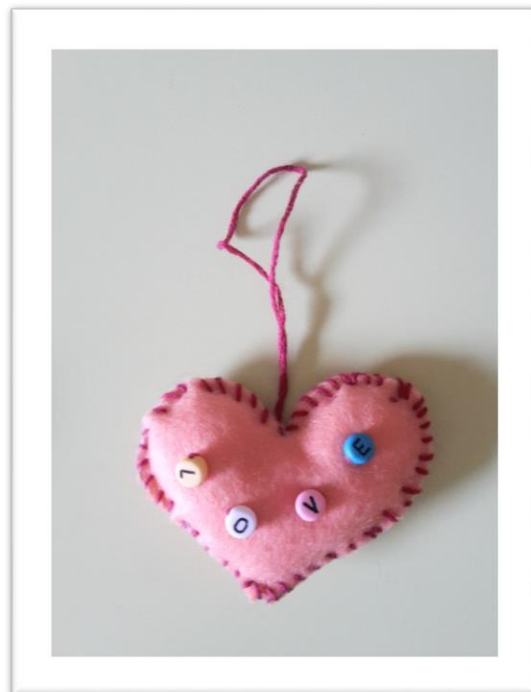
Srček

Srček naokrog leti,
ko te ujame,
ti ljubezen podari.

Včeraj je k meni v sobo priletel
in mi srečo prinesel.

Elegantno potem je odfrčal,
od daleč mi je še poljubček poslal.

Anja, 5. razred

Orinda, 5. razred

Uganke

Kaj je to?

Kisla je, vitamine nam da
in ozdravi vse otroke sveta.

Tjaša, 5. razred
Rešitev: limona

Je samo tvoje,
a ga vsi drugi ljudje
uporabljajo več kot ti.

Luka, 5. razred
Rešitev: ime

Ves čas te opazuje in ti sledi,
a nič ne govori.

Luka, 5. razred
Rešitev: kamera

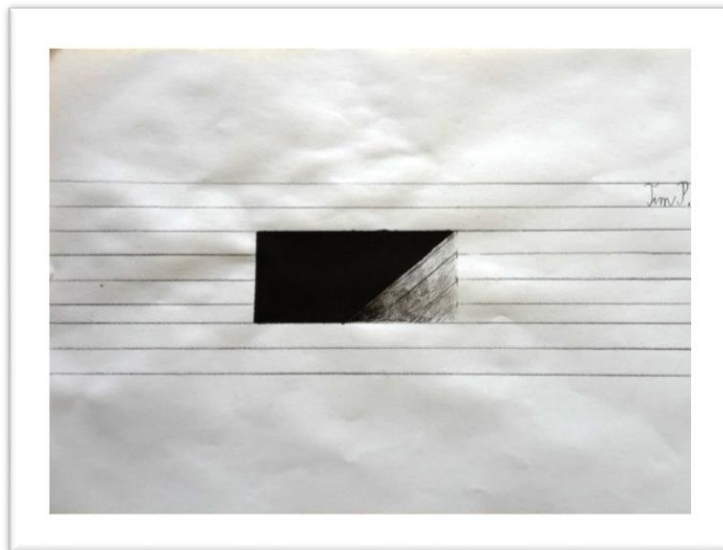
Rep njegov v vtičnico vtakneš,
potem renčanju in pihanju konca ni,
lase lepo ti posuši.

Luka, 5. razred
Rešitev: sušilec za lase

Črna luknja

Tam na cesti bila je luknja,
vanjo padla je zaspana Lučka,
mimo sem prihitela,
ji vrvico pomolila
in vsega hudega jo rešila.

Tjaša, 5. razred

Tim, 5. razred

Poljub

Ko fant mi dal je prvi poljub,
spravil me je v velik obup.
Vsa sem zardela,
čeprav ne bi smela.
Pesem sem mu napisala
in mu o ljubezni rekla:
»Ne, hvala.«

Kaja, 8. razred

Skupno delo učencev bolnišnične šole

POREDNE MAME (film)

Gledala sem film Poredne mame 2 z naslovom Božič. Po žanru spada med komedije in je zanimiv ter smešen. Zgodba je namenjena moškim in ženskam. Pojdite si ogledat film, ker je super in za nasmejat. V enem odlomku nastopa zelo lep igralec, ki predstavlja Božička. Da bo druga zgodba bolj jasna, si oglejte prvi del Porednih mam. Priporočam ogled filma v dobri družbi.

Ogled priporočam otrokom od trinajstega leta dalje.

Alina, 7. razred

FILM ALI KNJIGA?

Sam sem si najprej ogledal film, nato pa še prebral knjigo. Film in knjiga sta si dokaj podobna v vseh prizorih. Knjigo Romeo in Julija pozna precej ljudi in je znana po vsem svetu. Zgrajena je iz več prizorov. Najbolj znan prizor na svetu je, ko Julija nastopi na balkonu, Romeo pa stopi pod njen balkon in ji izpove svojo ljubezen. Ta del zgodbe te napolni s pozitivnimi čustvi za razliko od konca, ki te preseneti in razočara. Zanimivo je, da je to Shakespearjevo delo še vedno zelo aktualno, saj ga mladi še vedno beremo za domače branje. Ker je to dramsko besedilo, ga po celem svetu tudi uprizarjajo. Po ogledu filma in prebrani knjigi bi si želel ogledati še predstavo v gledališču.

Miha, 2. letnik

Aila, 3. letnik

Pobegli mladič

Nekoč živel je majhen ptič,
a čivkal ni prav nič.
Je svoje gnezdo zapustil
in v svet se zapodil.
Na poti klovna srečal je,
Smrdo bilo mu je ime.
Smrdo ga je presenetil
in iz hlač mu mravlje stresel.
Ptiček je začel jokati
in kar naenkrat tudi čivkati.
Postala sta prijatelja,
sezidala sta hiško za oba.

Gal, 1. razred

Nika, 6. razred, Tjaša, 5. razred, in Anja, 4. razred

Kdo je lahko najboljši prijatelj?

Prijatelj je lahko vsak.
Prijatelj je lahko tudi predmet.
Da, predmet.
Nekateri otroci se radi pogovarjajo z igračkami – namišljenimi prijatelji.
Prijatelj mora biti prijazen, srčen, potrpežljiv, ljubezniv in prilagodljiv.

Gaja, 8. razred

Ana, 1. razred

Moja najboljša prijateljica

Moji najboljši prijateljici je ime Nina. Spoznala naju je moja sošolka. Na začetku si nobena ni predstavljala, da bova kadarkoli tako dobri prijateljici. Sedaj sva nerazdružljivi. Stojiva si ob strani, si pomagava v stiski in se skupaj zabavava. Ker je Nina iz drugega kraja, se vidiva samo med vikendi, ki so nepozabni in nadomestijo vsak dan v tednu, ko nisva skupaj. Vesela sem, ko sem z njo, saj se počutim svobodno in sproščeno. V bolnici jo zelo pogrešam, ampak sem vseeno vesela, ker sem tudi tukaj spoznala kar nekaj prijetnih kolegic.

Jasmina, 8. razred

Moja najljubša prijateljica

Moji prijateljici je ime Kaja. Spoznali sva se na njeni valeti. Zdaj se poznavata približno eno leto. Preden sva se spoznali v živo, sva se kar nekaj časa pogovarjali po facebooku. Ko so bile poletne počitnice, je Kaja prvič prespala pri meni. Bila je en teden na počitnicah. Nato je prišla jesen in je začela obiskovati srednjo šolo, kjer je spoznala nove prijateljice, midve pa sva izgubili stike. Šele novembra sva se slišali; in sicer po treh mesecih. Zelo se mi je opravičevala, ker je name pozabila. Seveda sem ji to takoj opravičila, ker jo imam rada. Dogovorili sva se, da greva na pijačo takoj, ko pridem iz bolnice.

Teja, 8. razred

Jan, 5. razred

No in jaz

Na kratko vam bom predstavila vsebino knjige. Ne preveč in ne premalo. Želim namreč, da jo preberete in da vam ne izdam vsega, kar se v knjigi dogaja.

Zgodba govori o deklici, ki je zelo pametna, zato je preskočila nekaj razredov in se v novem okolju ne znajde najbolje. Za seminarsko nalogo si izbere temo brezdomstvo in se odloči, da bo naredila intervju. Tako spozna deklico No, ki živi na ulici. Z njo se spoprijatelji, starše pa prepriča, da No vzamejo k sebi. A to se zdi bolj preprosto, kot je v resnici ...

Živa, 2. letnik

Čarovnice

Knjiga, ki mi je ostala v spominu. Napisal jo je Roald Dahl. Zgodba govori o tem, kako sta babica in njen vnuk odšla v hotel. Z babico sta se veselo družila. Je imel pa fant tudi dve beli miški. Ampak vse ni bilo tako lepo, kot se je na prvi pogled zdelo. Tam so namreč živele čarovnice, ki so imele dolge nohte, bile so plešaste, imele so modro slino in so strašno sovražile otroke, ker so jim smrdeli. Na vsak način so se jih hotele znebiti. Vse čarovnice je vodila glavna čarovnica, ki je bila med njimi najgrša ... Če te zanima, kaj se zgodi z dečkom in njegovimi miškami, pa boš moral/-a vsekakor prebrati knjigo.

Jen, 7. razred

Priporočljiv seznam branja:

- ∞ Vse mačke imajo Aspergerjev sindrom
- ∞ Bog ima smisel za humor
- ∞ Zgodbe s srcem
- ∞ Trilogija Razcepljeni
- ∞ Mi otroci s postaje Zoo
- ∞ Peti val
- ∞ Dnevnik Ane Frank
- ∞ No in jaz
- ∞ Zbirka Harry Potter
- ∞ Zbirka Igre lakote
- ∞ Zbirka Labirint
- ∞ Zbirka Otok nenavadnih otrok

Knjige priporoča: Tinkara, 8. razred

Moje počitnice

Počitnice sem preživel doma pri bratu v Mariboru in s starši na morju. Doma sem veliko časa preživel na telefonu. Igral sem igrico Minecraft. Ta igra mi je zelo všeč, ker je zgrajena iz kock.

Potem sem bil s starši deset dni na morju v Vodica na Hrvaškem. Hodili smo na plažo, ob večerih pa v mesto. Dobil sem klobuk, ker ga ima tudi moj brat.

Med počitnicami sem bil en teden pri bratu, ki živi v Mariboru. Peljal me je na gokart. Čisto sam sem ga vozil. To mi je bilo še posebej všeč. Bila sva tudi v gozdu. Tam sem z zračno puško streljal v tarčo. Všeč mi je bilo, da sva si naročila pico s kisló smetano kar na dom. Zelo sva se zabavala.

Domen, 7. razred

Jonatan, 2. razred

Konec šolskega leta in zaslužen dopust

Bil je konec šolskega leta. Tega sem se najbolj veselila. Z družino smo se odpravili v Srbijo. Na pot smo šli z avtomobilom. Bila sem vsa navdušena.

Pot pa se je začela bolj slabo. Takoj smo se znašli v zastoju. Vleklo se je kot še nikoli. Skozi okno sem opazovala sonce in ob tem razmišljala o svojih prijateljicah. Za nekaj časa sem zatisnila oči. Ko sem se prebudila, sem bila že na cilju. Moja prababica me je komaj spoznala. Ker je bilo že pozno, smo se odpravili spat. Naslednji dan sem babici pokazala, kaj vse sem se že naučila. Ni mogla verjeti.

Prišel je čas, ko smo se odpravili v glavno mesto. Tam imam prijateljice, ki so me že nestrpno pričakovale. Ko sem jih zagledala, sem jim stekla v objem. Odpravile smo se po nakupih in vse smo si kupile podobna oblačila. Z njimi je čas res zelo hitro minil in morala sem domov. Babica in dedek pa sta me doma čakala z mojo najljubšo jedjo in sladico. Kar sline so se mi cedile, tako dobro je bilo. Potem smo obiskali še teto in strica. Dala sta mi veliko škatlo bombonov. Ko smo se vrnili domov, pa smo si skuhalí puding. Potem sem se cele dneve družila s svojimi prijatelji. Ko je prišel čas slovesa, pa mi je vsak izročil kakšen spominček. Nato smo se vrnili nazaj v Slovenijo. Bila sem polna lepih vtisov, saj sem res po dolgem času videla svoje prijatelje in družino.

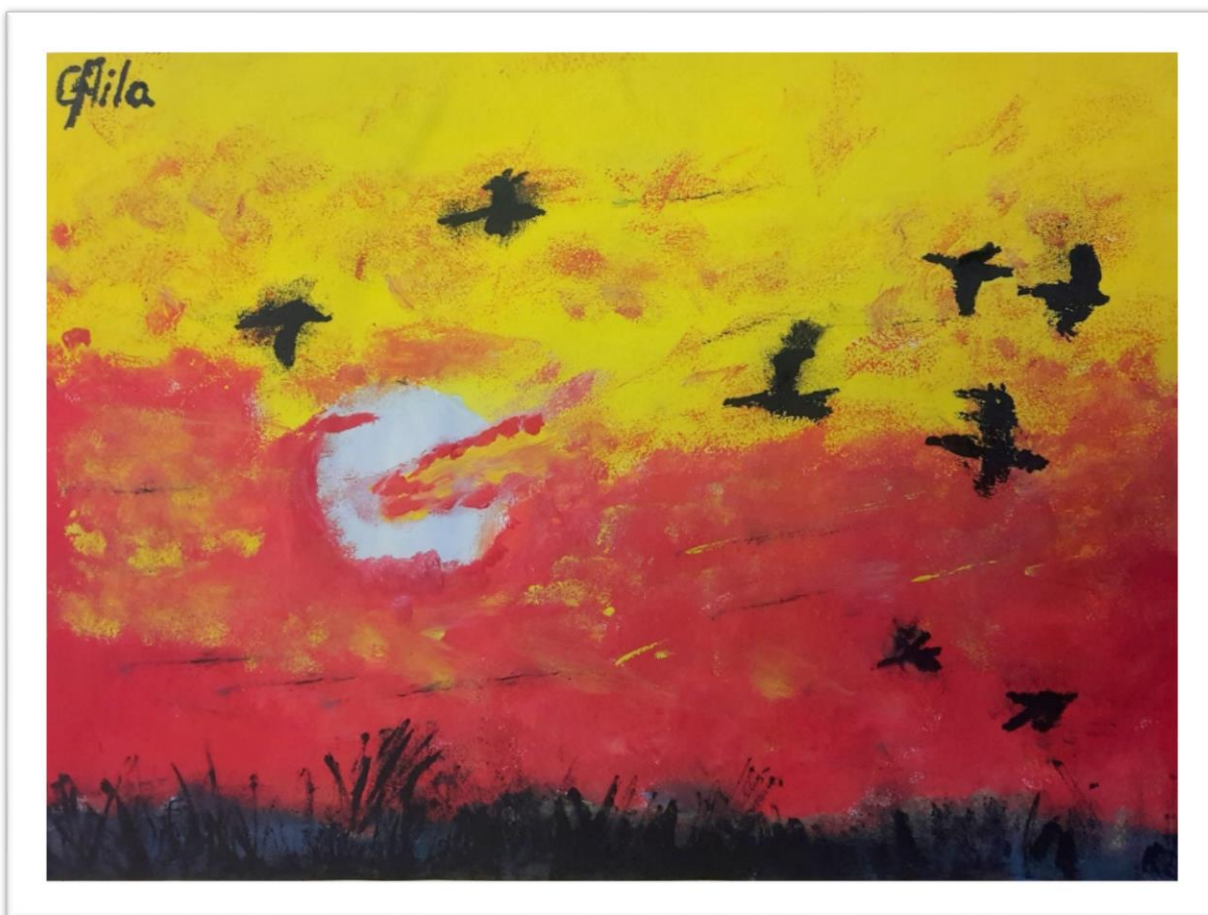
Vanessa, 7. razred

Na morju

Med poletnimi počitnicami smo bili na morju. En dan pred mojim rojstnim dnevom smo se odločili, da bomo spekli torto.

Drugi dan smo že zjutraj snedli torto in odprla sem darila. Ko smo pojedli, smo pripravili stvari in se podali v vodni park. Tja smo se vozili eno uro. Ko smo prispeli, smo se preoblekli in odložili stvari v zelo lepo leseno hiško. Z bratom sva šla na najvišji in največji tobogan na kopališču. Bilo je zelo zabavno. V enem izmed bazenov so bili valovi kakor v pravem morju. Ko smo bili lačni, smo obiskali restavracijo, kasneje pa si privoščili še sladoled. Potem smo šli nazaj v prikolico. Tam sem se družila s prijatelji. Pogovarjali smo se o zvezdnikih, poslušali smo glasbo in se igrali družabne igre. Zvečer smo odšli v mesto na sprehod in na sladoled. Tam so bile tudi stojnice z različnimi spominki. Prijatelji so mi kupili vrtavko za telefon. Potem smo se odpravili še v zabavišni park. Tam smo šli na vlak smrti in vrtiljak. Fantje so šli še v hišo strahov. Po naši zabavi smo se vrnili v prikolico.

Julija, 7. razred

Aila, 3. letnik

Narobe svet

Če avto igra flavto,
če miška vozi avto,
če deževali bi bomboni,
če letali bi sloni,
če lasje bi rasli na nogi,
če bi vrteli se na žogi,
če bi živel v gozdu mrož,
če ne bi bilo rož –
če tak je kje na svetu red,
je takšen red narobe svet.

Nejc, 5. razred

Prirejeno (napisano po vzoru) po Alojz Gradnik: Narobe svet

Pes in mačka

Mačka k psu pritekla je
in milo nasmejala se.
Mu rekla: »Še ti se nasmej
in veselo na življenje glej.«

Zana, 7. razred

Anja, 1. letnik

Corgi ima kratke noge

Corgi živi s svojimi gospodarji v veliki hiši. Nekega dne se jim je doma pridružil še en pes. Njegovi gospodarji so ga posvojili. Bil je majhen in šibak. Ta pes je bil sicer nemški ovčar. Corgi, ki mu je bilo ime Baily, pa je šibkost svojega štirinožnega prijatelja izkoristil. Prepovedal mu je igranje, saj ni hotel deliti svojih igrač. Nemškemu ovčarju, ki je bil mladiček, to ni bilo všeč. Vprašal je svoje lastnike, če je bila to laž. Lastniki so mu povedali, da se lahko cel dan igra. Mladiček se je cel dan igral, Baily pa za kazen, ker se je zlagal, ni dobil priboljškov.

Nauk: *Laž ima kratke noge.*

Anja, 7. razred

Zimska pot

Mračni, temačni in dolgi so zimski dnevi,
ko hodim po snegu,
po gozdu, po bregu,
v mislih porodijo se žalostni mi spevi.
Potujem skozi ta mraz,
veter reže mi obraz,
tak je ta čas,
ki v snegu gazi med nas.

Lana, 2. letnik

Nej, 8. razred

Ptice

Doma imamo okrog sto ptic. Med njimi so papige (penanti) in skobčevke, barvni kanarčki, španski miniaturni, amadine, cebrice, srebrnokljunčki, galebčki in riževci. Jedo različna semena. Vsaka ptica potrebuje svojo hrano in vodo. Vsakih štirinajst dni jim zamenjamo papir, ki ga imajo na dnu kletk. Peljali smo jih že na več razstav, ki so bile v Medvodah, Udinah, Šempetru pri Novi Gorici, Odercu in Ceseni. V Medvodah sem dobila 1. mesto, broško in pokala. V Udinah sem dobila 1. mesto, priznanje in sir. V Odercu sem dobila 1. mesto, piškote in orhidejo. V Šempetru sem dobila 1. mesto, pokala. V Ceseni na svetovnem prvenstvu 3. mesto, krožniček, diplome in bronasto medaljo. Bila sem vesela.

Tjaša, 10 let

Gal, 1. razred

Trening nogometa

Zjutraj sem se odpravil v šolo in imel pouk. Običajno smo se učili do pol štirih popoldne, ker smo delali tudi domače naloge, potem pa se je že začel trening nogometa. S seboj sem moral imeti opran nogometni dres. V garderobi smo se fantje preoblekli in se odpravili na igrišče. Imeli smo zelo dobrega trenerja, vendar je znal biti tudi strog, kadar je bilo treba. Če nismo bili pridni, smo morali tudi celo uro delati počepe. Velikokrat smo nogomet igrali tudi zunaj, na prostem. Takrat smo se prepotili in se tudi hitro prehladili. Zgodilo se je že, da sem pozimi zaradi bolezni na treningih manjkal celo cela dva meseca. Ker je to tako škodilo mojemu zdravju, sem se odločil, da bom nogomet zapustil. Danes pa nogomet igram tako rekreativno oziroma za zabavo.

Kjar, 5. razred

Pot

Ko pot ob mraku se stemni,
ob njej deklica stoji.
Nobena ideja se ji ne rodi,
kako se znajti sredi noči.

Začenja stopati počasi z upanjem,
da minejo težki časi.
Postaja hladno, vzdihuje:
»Oh, ko le ne bi bilo tako!«
Sedaj že naprej teka,
svojih nog se opoteka.

Končno se le zgrudi na kolena
in zasliši se jok.
Njen mošnjiček ji pade iz rok.

Iz grmovja skoči lisica
in ji oblizne objokana lica:
»Ljubi otrok, le zaspi,
luč vedno posije ob koncu noči, le potrpi!«
ji reče in jo pokrije,
nato v grmovje se skrije.

In res, ko se deklica zbudi,
nič več ni teme ne noči.
Sedaj mirno steče po poti do svojega
s soncem obsijanega doma,
varna je – brez dvoma.

Ula Lučka, 7. razred

Sara, 1. letnik

Uganke

S teleskopom ga raziščemo,
z raketo pa obiščemo.
V njem so skrita mesta,
do njih vodi rimska cesta.

Rešitev: vesolje

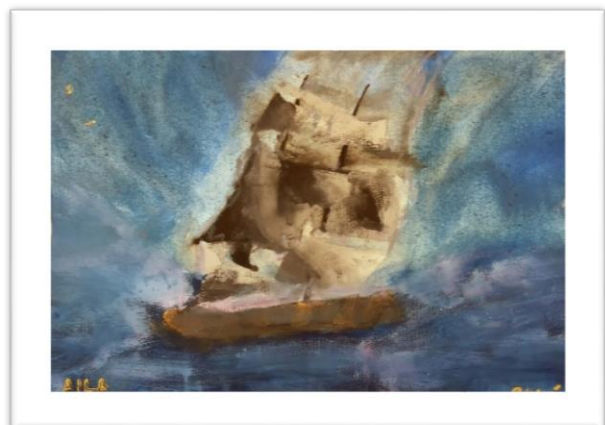

Anita, 1. letnik

Od daleč prispele,
drobne, debele,
morje jih poganja,
vetrič jih odganja.

Rešitev: ladja

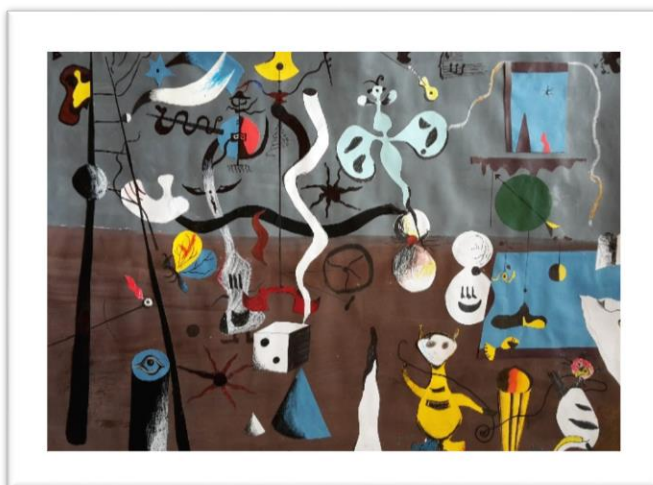
Aila, 3. letnik

Pust

V februarju se pust zgodi,
takrat zganjamo norčije mi.
Maske si naredimo
in ljudi naokrog strašimo.
Lani sem gusar bil
in se s krofi sem mastil.

Kjar, 5. razred

Skupno delo učencev bolnišnične šole

Moja zgodba

Rodila sem se v Bosni in Hercegovini. V mestu Šturli. Tam sem živila 8 let. Nato smo se preselili v Slovenijo. Moj oče je živel v Sloveniji, preden sem se rodila. Služboval je v Idriji v tovarni Hidria. V Bosni sem šla v šolo s sedmimi leti. Spoznala sem veliko prijateljev. Tam sem hodila v šolo do 2. razreda in zaradi pomanjkanja denarja smo se še jaz, sestra in mama preselile k očetu. Bila sem zelo žalostna, ker bom zapustila vse prijatelje in sorodnike, ampak po eni strani vesela, ker sem vedela, da bom imela boljše življenje. Ko smo se preselili, sem nadaljevala šolanje v OŠ Idrija. Sošolci me niso imeli preveč radi, mogoče zaradi tega, ker sem druge veroizpovedi in iz druge države. Bila sem žalostna, ker nisem imela prijateljev, ampak z leti smo se spoprijateljili. Slovenski jezik sem se zelo hitro naučila, ampak nisem imela pomoči pri tem, zato sem se sama znašla pri učenju. Veliko truda sem vložila v učenje in na koncu se mi je trud poplačal.

Že od petega leta imam epilepsijo in se z njo borim. Napadov in zagonov boleznim nisem imela 8 let. Pojavili so se za novo leto 2018, prišla sem v bolnico v zelo slabem stanju, večino časa sem prespala, po parih dneh pa sem spoznala dve najboljši učiteljici Tino in Manjo, ki sta mi veliko pomagali z risanjem in tudi učenjem Povodnega moža. Dali sta mi idejo, da napišem svojo zgodbo. Zdaj je moje življenje veliko boljše kot prej in imam več prijateljev, ki sem jih pridobila s trudom in prijaznostjo. Vse to pridobiš, če seveda zaupaš in verjameš vase.

Almedina, 8. razred

Horoskop

♈ Oven 21. 3.–20. 4.

V začetku meseca se boste zelo trudili, a nihče ne ve, če boste dosegli uspeh. Proti koncu pa bodo drugi vaš trud opazili in mogoče bo poplačan.

♉ Bik 21. 4.–21. 5.

Imeli boste veliko skritih želja in zgodil se bo presenetljiv dogodek. Mesec vam bo ostal v spominu.

♊ Dvojčka 22. 5.–21. 6.

Ne prestrašite se slabega počutja, ne bo večno. Z boljšim vremenom se bo izboljšalo tudi počutje. Vedite, da ne smete obupati.

♋ Rak 22. 6.–22. 7.

Neprijetni dogodki naj vas ne zmedejo. S težavami se morate soočiti. Imate jih možnost premagati. Moč je v vaših rokah.

♌ Lev 23. 7.–22. 8.

Prepusnite se dobri volji. Izžarevali boste notranjo energijo, delite jo z drugimi. Dovolj močni boste in nič vas ne bo presenetilo.

♍ Devica 23. 8.–22. 9.

Ne pozabite, da niste sami. Življenje se bo obrnilo, kako pa je odvisno od vas. Bodite močni in mislite pozitivno.

♎ Tehtnica 23. 9.–22. 10.

Prepusnite se toku življenja. Vsak dogodek se zgodi z razlogom. Od vas je odvisno, kako se bo obrnil.

♏ Škorpion 23. 10.–21. 11.

Vaša pot je rahlo vijugasta. Močno zavrtite volan in prišli boste na ravnino. Naj vam nič ne odzame poguma, ker bo samo tako vožnja prijetnejša.

♐ Strelec 22. 11.–21. 12.

Razlog za vašo srečo bo v drobnih stvareh. Ne pričakujte preveč, bodite pazljivi pri dejanjih in ne delajte tistega, kar čutite, da morate.

♑ Kozorog 22. 12.–20. 1.

Nikoli ni prepozno, da bi začeli loviti svoje sanje. Če vam enkrat utečejo, to ne pomeni, da ste jih izgubili. Vztrajajte in uspelo vam bo.

♒ Vodnar 21. 1.–18. 2.

Ne zavračajte pomoči, ki vam je ponujena. Nihče vam noče nič slabega. Sprejmite nove ljudi v svoje življenje in se prepustite občutkom, ki jih doživljate. Konec bo dober.

♈ Ribi 19. 2.–20. 3.

Zgodil se vam bo neprijeten dogodek, ki ga boste prebrodili. Četudi boste na koncu z močmi, ne odnehajte. Zmogli boste.

Horoskop za vas sta pripravili:

Lea, 9. razred, Blažka, 1. letnik

Kdo je Simon Baker?

Simon Baker se je rodil 30. julija 1969 v Tasmaniji. Ima zelene oči, zlate kodre, visok pa je 179 centimetrov. Trenutno živi v Los Angelesu. Ima družino: ženo Rebeko (49 let), s katero je poročen že 20 let. Z njima živijo še njuna sinova Cloud (18 let) in Harry (16 let), hčera Stella in pes Lucky.

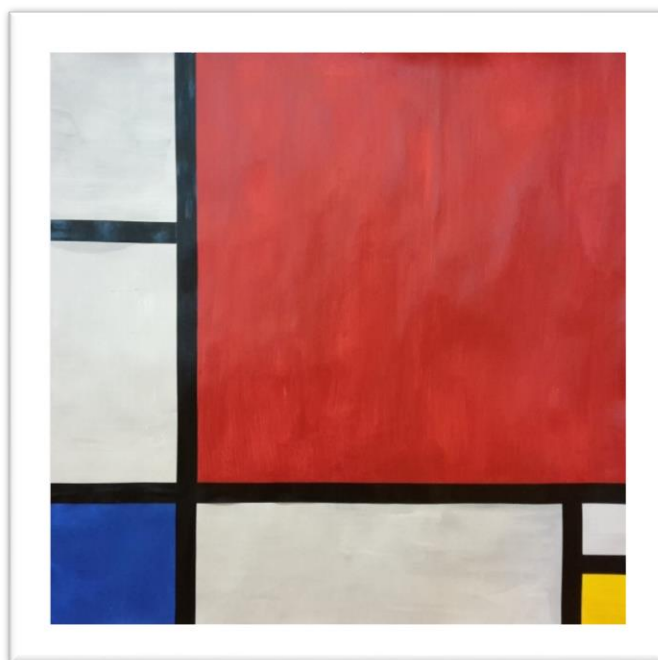
Po poklicu je igralec, čeprav je končal zdravstveno šolo. Zaslovel je s serijo The Mentalist. V Hollywoodu ima na pločniku slavnih svojo zvezdo, ki jo je dobil 14. februarja 2013. Igral je v filmih, tudi z botro svojih sinov Naomi Watts in Nicole Kidman. Simon Baker je enostavno moj najljubši igralec, saj je lep, prijazen in zna dobro igrati. Letos je posnel nov film Breath.

Ana, 9. razred

KOCKA

Rdeča spominja me na kri,
kar pomeni,
da nekdo svoje življenje živi.
Modra spominja me na vodo,
na morje, počitnice in svobodo.
Bela spominja me na sneg,
ki je pobelil mesto in breg.
Rumena spominja me na sonce,
me razsvetli in razveseli.

Inas, 6. razred

Skupno delo učencev bolnišnične šole

Pogovor z zdravstvenim tehnikom Darkom

Darko, vi delate na oddelku otroške psihiatrije. Kako to, da ste se odločili za poklic zdravstvenega tehnika?

Vedno sem si želel pomagati ljudem.

Kaj vam je pri tem poklicu najbolj všeč?

Dinamičen delovni čas.

Kaj je pri opravljanju tega poklica najtežje?

Soočanje s težkimi duševnimi boleznimi pacientov.

Ali ste imeli kdaj kakšno nevšečno prigodo, ki vam je ostala v spominu?

Da. Pacient me je poškodoval, ker se ni uspel pomiriti kljub uporabi vsega razpoložljivega znanja deeskalacijskih tehnik.

Katera izmena vam je najbolj všeč in zakaj?

Dopoldanska. Ker sem lahko popoldne s svojimi otroki.

Če imate kdaj slab dan, kaj naredite, da ta postane lepši? Kakšno je vaše vodilo do dobrega razpoloženja?

Grem športat, se razgibam, razmislim, nadiham svežega zraka in svet je takoj lepši.

Novinarki Lea, 9. razred, Blažka, 1. letnik

Intervju s sestro Zdenko

**Sestra Zdenka, tudi vi delate na otroški psihiatriji.
Zakaj ste se odločili za tako delo?**

Ker rada delam z otroki.

Katere slabosti vidite pri svojem delu?

Delovne nedelje, prazniki in posledično manj časa za družino.

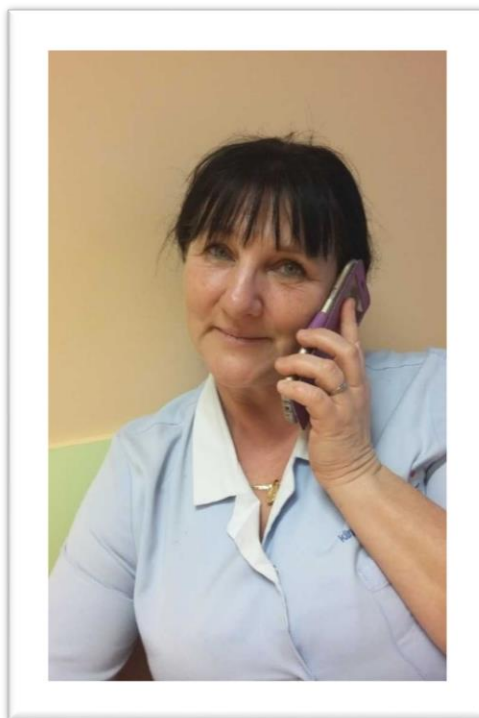
Kaj pa so pozitivne strani?

Lahko pomagam nekemu, ki ne ve, kako naprej.
Vidiš uspeh in vidiš ozdravljene otroke.

Ali radi opravljate svoj poklic?

Da, rada. Ker lahko pozitivno pomagam z nasveti in otrokom olajšam bivanje.

Novinarka Nelly, 9. razred

Najbolj duhovita izjava v bolnišnični šoli

Smeh je pol zdravja, pravijo. V bolnišnični šoli se pogosto smejemo, nasmejemo pa se tudi izjavam naših učencev, zdravnikov in učiteljev.

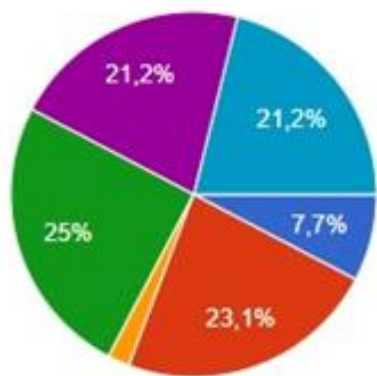
Da te zabavne iskrice, ki nam olepšajo marsikateri trenutek v bolnišnici, ne bi kar tako utonile v pozabo, smo se odločili, da si najbolj duhovite zapišemo. Izjave smo zbirali in zapisovali od začetka šolskega leta do januarja 2018. Obiskovalce naše spletne strani pa smo vabili, da zanje glasujejo.

In zmagala je izjava učenca Jana.

Učiteljica Metoda pravi učencu Janu: »Najprej je na vrsti enostavna matematična naloga za ogrevanje.« Jan odgovori: »Se že ogrevam!« Dvigne rjuho in pod njo pokaže termofofor, s katerim se greje.

52 odgovorov

POVZETEK

- Učenka je od psihologinje dobila terapevtsko nalogo, da pove eno neprimerno besedo. Tisti dan je pri pripravi kosila sestra izjavila: »P..., so ti pladnji težki!« Učenka pa je na to odgovorila: »O, super, tudi sestra trenira z mano!«
- Učiteljica je vprašala učenca, če ve, kaj je samostalnik. Učenec je odgovoril: »Samostalnik je beseda, ki lahko stoji popolnoma samostojno.«
- Učiteljica Irena med poukom močno kihne. Učiteljica Andreja, ki je bila tudi v učilnici, reče: »Kako sem se ustrašila!« Irenina učenka pravi: »Tudi jaz sem se ustrašila.« Potem pa se oglasi še učiteljica Irena: »Jaz sem se tudi ustrašila.«
- Učiteljica Metoda pravi učencu Janu: »Najprej je na vrsti enostavna matematična naloga za ogrevanje.« Jan odgovori: »Se že ogrevam!« Dvigne rjuho in pod njo pokaže termofofor, s katerim se greje.
- K pouku v bolnišnični šoli se je priključil tudi bratec obolelega učenca. Učiteljica razlaga o tem, kaj je samooskrba, v zvezi s tem pa postavi vprašanje, kaj bi kdo posadil na vrt, da bi njihovi družini ne bilo treba kupovati hrane. Pa odgovori nadobudni bratec: »Pujsa bi posadil!«
- Zdravnica zavzeto posluša mladostnika, ki ji vneto pripoveduje neverjetne zgodbe, zakaj ni šel v šolo. Zdravnica posluša in pripomni: »Ah, v teh tvojih zgodbah so še najbolj resnični vezniki.«

Ne pozabite se smejati!

Verjeti

V življenju smo včasih veseli in je vse samo lepo,
včasih pa jočemo
in nam je vsem strašno hudo.

Imamo trenutke, ko si želimo biti sami,
ali trenutke, ko jočemo
na prijateljevi rami.

Ampak čisto sami čez vse ovire ne bi mogli,
brez ljubezni, brez pomoči,
brez nekoga, ki za nas skrbi.

Če vemo, da nas ima nekdo v mislih,
lažje vsakodnevne skrbi premagujemo,
lažje nove načrte kujemo,
lažje se s problemi ubadamo,
lažje slabe misli obvladamo.

Ves trud se nekoč poplača,
vsa ljubezen se z ljubeznijo vrača,
nobena gesta ni zaman,
noben verz odveč, da verjamemo vanj.

Blažka, 1. letnik

Ana, 9. razred

Življenje

Življenje je eno in edino
in ne zavaja,
resnično zate obstaja.

Ni le vsak dan pomemben,
vsak trenutek je,
čas tako ali tako prehitro gre.

V življenju so globoki padci in strmi vzponi,
ampak pomembno je, da se znaš pobrati,
četudi ne moreš vedno na nogah obstati.

Skrbi so vedno tu, zato do njih kar brez strahu.
Ni jih treba histerično poditi,
če znamo ovire preskočiti.

Življenje je reka, naučiti se moramo pluti v toku,
ne da se mu poskušamo izogibati
v velikem loku.

Blažka, 1. letnik

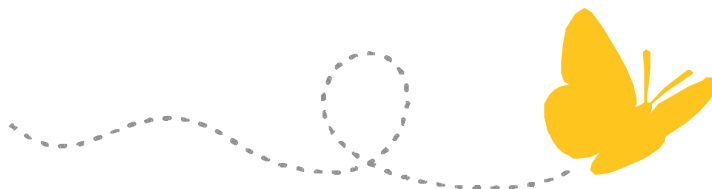
Nataša, 2. letnik

Dragi bralci in drage bralke,

med šolskim letom se je na OŠ Ledina zvrstilo mnogo dogodkov. Šolsko leto smo začeli s tekmovanji na različnih področjih, zimo smo polepšali s humanitarno prireditvijo Ledinec ledincu, v mesecu aprilu pa smo v šoli celo prespali. Le majhen del dogajanja je predstavljen v časopisu Ledina piše, več o dogajanju na naši šoli pa si lahko prebere na naši spletni strani (<http://www.o-ledina.si/naslovnica>), kjer redno objavljamo zanimive stvari.

Počitnice se počasi približujejo, zato bi tudi vam, naši prijatelji na bolnišničnih oddelkih, zaželeli, da kmalu tudi vi občutite prijetno toplino sonca in uživate proste dni v družbi vaših najbližjih.

Bojana Polak

POGLED

Ali poznate občutek, da vas vsi opazujejo, a ne veste zakaj? V tej zgodbi vam bom opisal, kaj se mi je zgodilo.

Prvo šolsko uro smo pisali test matematike. Kar dobro mi je šlo. Potem smo imeli odmor za malico. Takrat so me vsi začeli gledati in nekateri so me tudi vsake toliko časa frcnili. Nisem vedel, kaj se dogaja in zato sem začel spraševati sošolce, zakaj me vsi frcajo. Rekli so mi, da to počno malo za hec, a ko so mislili, da jih ne gledam, so se smejali.

Po malici smo imeli naravoslovje. Med poukom me sicer niso mogli frcati, a so se še vedno smejali. Učiteljica jih je nekajkrat opozorila. A tudi ko se niso smejali ali me frcali, so me čudno gledali. Med petminutnim odmorom je bilo malo bolje. Kazalo je, da so se naveličali frcanja, a še vedno so me posmehljivo gledali in se za mojim hrbtom pogovarjali, a nisem mogel ugotoviti, o čem govorijo.

Nato smo imeli geografijo. Niso me frcali, le opazovali so me. Bilo mi je zelo neprijetno. Predstavljajte si, da vas gledajo vsi sošolci, mimo katerih hodite. Kar zoprno, kaj?

Po geografiji je bila angleščina. Med odmorom se nihče ni hotel pogovarjati z menoj in ko sem jih vprašal, zakaj ne govorijo z menoj, so se še naprej smejali. Vsake toliko časa me je kdo iz zadnje klopi frcnil.

Po angleščini je bilo bolje. Samo učenci iz drugih razredov so še gledali za menoj. To me ni več toliko motilo, saj sem se že navadil. Po še dveh šolskih urah je bilo pouka konec. Oddahnil sem si, saj je bilo tako vzdušje res mučno. Nato sem odšel domov, a ljudje, ki sem jih srečeval na ulici, so me začudeno gledali. Nekateri so se mi celo smejali. Vedno bolj me je zanimalo, kaj je narobe.

Prišel sem domov in pojedel kosilo. Pripravil sem šolsko torbo za naslednji dan in se odpravil v glasbeno šolo. Na poti so me ljudje še vedno radovedno gledali in se obračali za mano. Postal sem živčen. Tudi v glasbeni šoli so me gledali, a nobeden ni nič rekel. Na poti domov ni bilo nič bolje. Bil sem čisto prepoten, tako sem bil živčen.

Ko sem prišel domov, sem šel takoj v kopalnico. Poskušal sem najti kaj nenavadnega na svojem obrazu, a ni bilo ničesar. Le kaj bi lahko bilo narobe z menoj? Nato sem se spomnil, da moram do konca prebrati knjigo Jurij Kozjak. Ulegel sem se v posteljo in začel brati. Bral sem kakšne pol ure, nato me je začelo nekaj žuliti na hrbtu. Menjal sem položaje, a nisem se mogel udobno namestiti. Spet sem šel v kopalnico in v ogledalu pogledal, če je kaj na mojem hrbtu. Nato pa se mi je pred očmi vse razjasnilo; na mojem hrbtu je bil prilepljen listek, na katerem je pisalo: »FRCNI ME!!!« Zasmejal sem se in si ga odlepil. Pisava je bila grda, najbrž Tonetova. Moj sošolec Tone se rad šali.

Ko sem naslednji dan prišel v šolo, sem se počutil veliko bolje. Listek sem imel s seboj. Bila je zadnja ura. Prišel sem do Toneta in mu rekel: »Kje si, stari?« On pa se je samo umetno nasmejal, saj je vedel, da mi je vse jasno. Medtem sem mu na skrivaj prilepil isti listek na hrbet. Zazvonilo je konec pouka in odšel sem domov.

Naj vas prvi vtisi ne prevarajo. Drugič pogledjte stvari še iz drugega zornega kota in morda vam bodo kmalu bolj jasne.

Grega Grabnar, 7. a

Spis Pogled je bil nagrajen na 2. mednarodnem literarnem natečaju OŠ Frana Albrehta. Grega Grabnar je zasedel 2. mesto in prejel srebrno priznanje.

TAJNO DRUŠTVO PGC

V četrtek, 21. 9. 2017, smo si v Lutkovnem gledališču Ljubljana ogledali predstavo Tajno društvo PGC, ki jo je režiral Marko Bulc. Predstava je narejena po književnem delu Antona Ingoliča (Tajno društvo PGC). Knjiga je bila napisana leta 1958. Predstava govori o dijaku Mihi, ki mu učitelj reče, da je pravi »nabiratelj cvekov«. Tako se odloči, da bo zbiral risalne žebličke. Potem v Tajno društvo PGC vključi še sošolca Jožeta in Metoda, kasneje pa tudi sošolko Špelco. Tako skupaj zbirajo risalne žebličke in namesto dolgočasnih šolskih oglasov na oglasne deske pritrjujejo pankerske pesmi, ki so jih sami napisali. V gledališki igri nastopa Rok Kunaver, ki igra Miha, Jan Bučar kot Jože, Matevž Müller igra Metoda, Mia Skrbina pa Špelco. V predstavi je še nekaj stranskih vlog, kot na primer učitelj Vejica, pomočnica direktorja hišnega sveta Cvetača ali Karfijola, Mihčeva babica, učitelj Plusminus ... Kostumografinja predstave je Sanja Grcić. Kostumi se mi zdijo primerno izbrani glede na čas dogajanja zgodbe, vsebino in glede na vlogo. Na primer, učenci so oblečeni v kariraste hlače, srajce, Špelca ima karirasto krilo in bluzo, Cvetača ali Karfijola pa je oblečena v sivo krilo in bluzo, babica ima predpasnik in tako dalje. Scenografijo je naredil Damir Leventić. Bila mi je še posebej všeč, ker je bila zelo domiselna. Namesto risalnih žebličkov so bili uporabljeni magneti, da smo jih gledalci bolje videli in da ne bi prišlo do nesreče. Z magneti so tudi pritrjili različna ozadja in ustvarili učilnico, kuhinjo, vrata ...

Skratka, predstava mi je bila zelo všeč. Čeprav sem jo enkrat prej že videla, mi je bila ponovno strašansko smešna, zabavna, dobra, hkrati pa tudi poučna, z močnim sporočilom o ustvarjalnosti. Predstava mi ni bila nič manj všeč kot prvič in v njej sem zelo uživala. Priporočala bi jo vsakemu, lahko kot zabavo, lahko s šolo, kot smo šli mi in se iz nje nekaj naučili, lahko pa jo greš gledat in v njej dobiš veliko dobrih idej. Zdi se mi, da bi si jo moral ogledati vsak scenograf, da bi videl, kako se da z malo pripomočki in z dobro idejo narediti enostavno in učinkovito scenografijo.

Naj omenim še, kaj je sporočilo zgodbe in predstave. Sporočilo je, da bi se v osnovnih in srednjih šolah moralo spodbujati več ustvarjalnosti, s čimer se popolnoma strinjam. Na teden imamo le eno uro likovne umetnosti in glasbene umetnosti, pri kateri bi nam lahko, če bi imeli več časa, dali več možnosti za kakšne likovne projekte ali da sami kaj zaigramo na različne inštrumente ali sami napišemo kakšno pesem, tako kot so to delali Miha, Jože, Metod in Špelca v predstavi Tajno društvo PGC.

Lana Kariž Meško, 8. b

PRIREDITEV LEDINEC LEDINCU – USTVARJAMO ČAROBNI ČAS ZA VSE

Letošnja prireditev je bila umetniške tematike. Nastopilo je veliko učencev, ki so med drugim plesali, peli, igrali na inštrumente in recitali pesmi. Celotno prireditev so povezovale pesmi učencev iz bolnišnične šole. V ozadju odra so bile razstavljene slike ledinskih učencev. Pevski program je vodila ga. Dalila Beus: nastopili so cici, otroški in mladinski zbori ter solisti s tujimi in slovenskimi pesmimi. Pesem so zapeli tudi bivši ledinski učenci.

Med inštrumenti smo slišali bobne, violino ter kontrabas. Plesni program je organizirala ga. Mirijam Sabina Žveglja. Plesalke so nastopile v solo in skupinskih nastopih. Devetošolca sta recitala kratke pesmi, ki so jih napisali učenci iz bolnišnične šole. Prireditev se je zaključila z združitvijo vseh nastopajočih. Po in pred prireditvijo se je v srednji telovadnici odvijal šolski bazar, vsak razred je pripravil svojo stojnico. Na njih se je prodajalo marsikaj: od voščilnic, novoletnih okraskov, lampijonov, do ogrlic, obeskov za ključke in mazil. Svojo stojnico je letos prvič imela tudi bolnišnična šola. Na bazarju se je kar trlo ljudi, prodali smo skoraj vse izdelke. Denar, ki smo ga zbrali, bo pomagal družinam v socialni stiski, s katerim bodo lahko poravnali šolske stroške. Po prireditvi smo se posladkali s kolački ali palačinkami, ki so jih spekli devetošolci.

Zdi se, da smo vsi lahko zadovoljni z letošnjo prireditvijo.

Iza Napotnik, 6. a

...mi fanti in deklet
...nemur: k poroki. 7
...tripljeniu p...
...mpoljez 28 v
...to je t...
...to je t...
...to je t...

MINI PLANICA NA ŠOLSLEM IGRIŠČU

Najboljše mi je bilo, ko sem pristal na smučih.

Miha Marcon Mesesnel, 3. b

Najbolj všeč mi je bilo, ko sem skočil zelo daleč.

Nejc Gregorič, 3. b

Na začetku se mi je zdelo strašno, ko sem poskusila, pa je bilo super.

Lina Kralj, 3. b

Mislil sem, da je čisto lahko, potem ko sem poskusil, pa sem videl, da je kar težko s tako majhnimi smučkami. Prvič sem videl skakalnico na tovarnjaku.

Naj Hrovat, 3. b

...dobr
...da bi skupaj
...do pet in tr
...v kakšno bolj
...in da bi mi razen te
...več na teden.« — Clyd

Najboljše mi je bilo, ko sem se spustila po klančku navzdol do umetne trave.

Fiona Lina Kotnik, 3. b

Prvič sem skakala in mislila sem, da bo zelo težko. Tudi padla sem, ampak je bilo kar v redu.

Ula Backović Blatnik, 3. b

ZMAGA ODBOJKARIC V B LIGI

Dne 16. 11. 2017 smo odbojkarice naše šole v ligi Šolska odbojka 2017 odigrale prvo tekmo na Osnovni šoli Kolezija. Igrale smo proti OŠ Kolezija in OŠ Vič. Prva tekma nam ni šla dobro od rok, saj smo v taki postavi igrale prvič in nismo bile še dobro uigrane. Drugo tekmo smo bile bolj zbrane in prvi set odigrale zelo dobro. V drugem setu pa nam je zbranost padla, tako da smo ta set izgubile. Zadnji set (tretji) smo se zelo trudile, a nam to ni pomagalo, saj so se igralke OŠ Vič razigrale. Nazaj na šolo smo se vrnile brez zmage, vendar igralsko povezane.

Druga tekma se je odvijala 27. 11. 2017 na OŠ Koseze. Punce smo bile veliko bolj pripravljene kot na prejšnji tekmi. Skupaj smo imele nekaj treningov ter na tekmo prišle z dobro voljo in željo po zmagi. Prva tekma je potekala brez kakršnihkoli težav, tako da smo zmagale. Imele smo nekaj izgubljenih pik, vendar se to pri končnem rezultatu ni poznalo. Druga tekma tistega dne je bila nekoliko zahtevnejša, a smo jo vseeno zmagovalno odigrale. Tega dne smo zmagale na obeh tekmah ter bile pripravljene na finale B lige.

Finale se je odvijal 14. Vodnika. Odbojkarice in imele veliko željo po odigrale z OŠ Polje in Tekma je bila ekipa zelo dobra. proti OŠ Valentina lažja kot prva. Tekmo Zelo smo se razveselile pokala. Pokal je sedaj

Končen rezultat je kljub dober ter izjemen zmaga naše odbojkarske ekipe ter enkratna izkušnja za vse odbojkarice. Do zmage nam je pomagala učiteljica Biljana Krumpak, saj je ekipo spodbujala na celotni poti. Največ zaslug pa nosimo igralke, saj smo se z vzpodbudo učiteljice bile pripravljene zbudati tudi zgodaj zjutraj in nekajkrat trenirati že ob sedmih zjutraj.

Igralke smo se po vsem preživetem času skupaj zelo zblížale. Imamo ekipni duh, ki je še zdaj med nami, saj se vedno, ko se vidimo, pozdravimo, objamemo ... Mislim, da tudi če naslednje leto ne bomo igrale skupaj, bomo vseeno še zmeraj delovale kot ekipa ter se še vedno dobro razumele. Vesela sem, da sem del te ekipe.

Ana Katarina Tušar, 8. b

12. 2017 na OŠ Valentina smo bile zelo dobre volje zmagi. Prvo tekmo smo po treh setih zmagale. zahtevna, saj je nasprotna Drugo tekmo smo igrale Vodnika, a ta tekma je bila smo prepričljivo zmagale. rezultata ter prejetega pri ravnateljici naše šole.

prvim izgubljenim tekmam dosežek. To je bila prva

VREDNOTE LEDINSKIH UČENCEV

Vrednota je tisto, kar si najbolj želiš
in po čemer povsod in vedno hrepeniš.
Prijateljstvo, družina, ljubezen,
to so vrednote prave,
za srce in dušo zdrave.

A na žalost zadnjih nekaj let
slabe vrednote spreminjajo naš svet.
Denar, telefoni, internet, oblačila ...
Nič več ljubezen kakor nekoč
ali pravljica za lahko noč.

Vrnimo stare vrednote v naš svet,
dajmo jim priložnosti, da zaživijo spet.
Razmišljajmo s pametjo zdravo,
preden se cel svet obrne na glavo.

Rupert Jelnikar Mrak, 6. a

Dar, ki ga ni mogoče kupiti,
bogastvo, ki ga je treba deliti.
To so vrednote, ki jih moramo varovati.

Če nam le delček zbeži,
lahko vrednost izgubi
in vrednota lahko postane sramota.

Zora Kortnik, 9. r.

Spoštovanje je vrednota, ki jo ljudje izkazujemo premalokrat. Marsikdo spoštuje in upošteva le ljudi, ki so v družbi na višjem položaju, ali so bolj pametni, ali pa so v takšni službi. Taki ljudje pa pozabljajo na sebi enake in slabše ljudi. Dostikrat bolj spoštujemo hišne ljubljence kot sočloveka. Nadarjene spoštujejo, ker mislijo, da bodo imeli od tega korist. Mislim, da si vsak človek, ne glede na položaj v družbi, spol, raso in verovanje zasluži spoštovanje. Kdor ne spoštuje ljudi, ki so mu enaki, ponavadi nima veliko dobrih prijateljev. Ljudje zaradi materialnih vrednot pozabljajo na druge vrednote. Pomembno je, da se vsi zavedamo, da je edina pomembna vrednota človek.

Merve Tahiri, 9. a

Modrost je to, da ob pravem času pravo besedo spregovoriš.
Modrost je to, da včasih le molčiš.
Modrost je to, da čas si prav razporediš.
Modrost je to, da le pomembne stvari narediš.

Moder človek je le-ta,
ki prav odločati se zna.
Če v življenju modrost si pridobiš,
življenje srečno lahko živiš.

Jon Novak, 7. a

ČE BI BILA KRALJICA/KRALJ

Spremenila bi to, da bi bilo več narave kot stavb in hiš, seveda pa bi ohranila pomembne stavbe. Bilo bi več izdelkov narejenih s pomočjo rok in ne s pomočjo strojev. Jedli bi vse, kar je nepredelano in je rejeno. Ne bi bilo orožja ali nevarnih snovi, kot so strupi. Vsak bi imel hišo in polje. Politika bi bila pametnejša, kot je zdaj. Bilo bi kot na vasi, vendar bi bilo mesto.

Anja Rakovec, 4. b

Spremenila bi ravnanje ljudi v zvezi z naravo. Uvedla bi več varčevanja z vodo, drevesa v vsakem mestnem naselju in druge ekološke stvari. Posebej pa bi spremenila težave z odpadki. To bi naredila tako, da bi po zakonu morali ločevati odpadke ter uporabljati papirnate vrečke in druge papirnate izdelke. Naredila bi pa tudi to, da bi se namesto z avtom vozili s kočijami, ki bi jih vlekli konji. Šole bi postale drugačne, saj bi bil pouk samo ob ponedeljkih, sredah, četrtnih in nedeljah. To so moje ideje in upam, da se bodo kdaj uresničile.

Eva Kovačič, 4. b

Če bi bila kraljica, bi poskrbela, da nihče ne bi bil lačen. Vsak otrok bi v šoli imel svoj računalnik. Ukinila bi ocenjevanje in domače naloge, saj bi se vse naučili v šoli. Uvedla bi pouk v naravi. Dala bi veliko denarja za bolne in invalide.

Ines Logar, 4. b

JAZ SEM
KRALJ!

Avtor: Nik Hrvat, 8. a